

vilde nemlig gjerne have den Slags Folk med og har kun nævnt det, fordi de Mænd, som have interesseret sig for at ville bringe et Forslag frem om en lignende Kreditforening for smaa Grundciere i Kjøbstæderne, kunne tage det Spørgsmaal under Overveielse for at faae de Mænd med ind der; thi jeg tror ikke, at de passe ind her. Jeg tror ikke, at Vædringsforslagsstillerne ville faae den Nytte af deres Vædringsforslag, som de tænke sig, og det gjør, at jeg staar som det ærede Medlem for Dønske (Koch), at jeg vil stemme mod Vædringsforslagene, men jeg har villet fremsætte mine Betænkkeligheder og derved henlede Opmærksomheden paa det af mig nævnte, for at dette mulig kunde komme under nærmere Overveielse. Med Hensyn til Spørgsmaalet om „Pantebreve“ eller „Pantobligationer“, kan jeg sige ligesom et æret Medlem, at det er mig ligegyldigt; men det er mig dog ikke aldeles ligegyldigt, thi der er Noget, der hedder den almindelige Bevidsthed, og dersom man nu tenker sig, at det kommer til, at saadanne Kreditforeningspantebreve for Husmænd komme paa Børsen, vil man vistnok komme til at tænke sig dem som en noget anden Slags end almindelige Kreditforeningsobligationer, og „Obligationer“ er blevet et saa tilvænt Udtryk, at jeg tror ikke, at det er rigtigt at fordrænke Ord, naar de ere komne ind i den almindelige Bevidsthed paa en saadan Maade som „Obligationer“. Jeg vil altsaa tilraade at forfaste Forslaget, fordi jeg tror ikke, at det vil gjøre nogen Nytte, og det kunde maaske gjøre nogen Skade. Med Hensyn til det sidste Forslag om, at et af Bestyrelsens Medlemmer vælges af Ministeren, kunde jeg for mit Vedkommende paa en Maade gjærne have henholdt mig til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), naar det ikke var, at jeg veed i Forveien, at den ærede Minister har omfattet Forslaget med saa stor en Interesse, at jeg er sikker paa, at han ikke vilde vælge Nogen, som skulde blive nogen Gene for hele Udviklingen; men jeg indrømmer, at Forslaget kan misbruges. Naar imidlertid Ministeren først har valgt en Direktør (Th. Nielsen: De leve ikke altid), nei, det er sandt, de leve ikke altid; men er man først kommen til at udvilde en Ting i en vis Retning, saa skulde det være mærkeligt, om en Minister skulde enten af politiske eller af personlige Grunde ville gribe saaledes ind, at det vilde virke forstyrrende. I og for sig veed jeg ganske vist ikke, hvad Nytte det skal gjøre, og deri er jeg sikker ogsaa enig med den ærede Minister, thi ellers var han kommen med Forslaget fra første Færd. For mit Vedkommende er jeg mest tilbøjelig til at stemme imod Vædringsforslaget, fordi det kan opfattes saaledes, at det kan virke hæmmende, og fordi det maaske kunde, ikke fra den nuværende ærede Indenrigsministers Side — det er jeg paa det Rene med — men iøvrigt misbruges saaledes, at det gjorde

Skade. Jeg tror ikke, at den ærede Ministers Varme for Sagen vil blive mindre, selv om dette Vædringsforslag forfastes. Derfor stemmer jeg imod Forslaget, men med den Motivering, jeg har anført. Vedtages det, tror jeg ikke, at det i alt Fald for Nærlivet vil gjøre Skade.

Sjær: Ja, havde den ærede Minister bestemt fastholdt eller i alt Fald ønsket Vedtagelsen af dette Forslag, saa tilstaar jeg, at jeg ikke vilde stemme imod det; men da den ærede Minister ikke har stillet sig saaledes, men, som den sidste ærede Taler meget rigtig bemærkede, vistnok vil ledsage Lovforslaget paa dets videre Bei med den samme Varme, ogsaa naar Vædringsforslaget ikke vedtages, saa tilstaar jeg, at jeg vil helst være fri for det. Vel have vi nu hørt udtale her, at da den ærede Minister, hvad der er sandt, har stillet sig paa en saa venlig Maade til Forslaget, har det ikke meget at frygte; men den ærede Minister vil jo ikke alle Dage vedblive at være Minister, og vi kunne ikke vide, hvorledes en kommende Minister vil stille sig. Jeg er mest tilbøjelig til at stemme imod alle Vædringsforslagene; jeg tror; at der er rigtigst, at vi vedtage Lovforslaget uforandret i samme Skikkelse, hvori det blev vedtaget ved 2den Behandling. Jeg begjærede egentlig Ordet for i Korthed at inddrage den Udtalelse, vi hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), thi den var idetmindste for mig saa interessant, at jeg synes nok, at den skulde have en lille Ledtagelse med paa Veien. Han var saa venlig at give for det høie Thing officielt sin Glæde Lust i Profetier, i Forhaabninger om, at Lovforslaget paa dets videre Vandring skulde møde en saadan Modstand, at det skulde blive forfattet. Det var nu i og for sig ikke nogen saadan videre smut Anbefaling for Lovforslaget eller noget varmt Ønske for den ærede Minister paa et andet Sted, jeg vil haabe, at det skal vise sig fuldstændig ikke at være saa; men interessant var det at lægge Mærke til, hvorledes det ærede Medlem motiverede sin Afstemning. Han fortalte os jo først, at det var en saa overordentlig Begyndigelse fra Statens Side, der her var Tale om, mod den Klasse i Samfundet, at han ikke havde Hjertelag til at unde dem den; det viste han ved ikke at ville stemme mod Loven. Men endnu mere interessant blev det, da han fortalte, at det for ham var tvivlsomt, om det vil blive til Nytte for de Paagældende, der kan jeg ikke negte, at min Nysgjerrighed kom i stærk Spænding, thi jeg havde haabet, at han nærmere havde begrundet, hvori denne hans Frygt bestod, eller at han vilde have givet en Anvisning paa andre Steder, hvor det er behageligere eller bekvemmere for Husmændene at komme til Penge, thi dette maa dog være bekvemmere end at gaa til Nagerkarle, for ikke at tale om Bankerne. (Munterhed). Ja, det høie Thing ler, men man